

Ruské vojenské cíle a kapacita na Ukrajině do roku 2024

rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/russian-military-objectives-and-capacity-ukraine-through-2024

Ruské síly pravděpodobně vyvrcholí koncem roku 2024 a v průběhu roku 2025 budou narůstat materiální výzvy.

Porážka ruského pokusu podrobit si Ukrajinu musí být založena na pochopení toho, čeho se Rusko snaží dosáhnout, jak hodlá dosáhnout svých cílů a na své schopnosti tento plán realizovat. Ruská teorie vítězství prošla v průběhu války různými iteracemi, ale Moskva má nyní jasný plán, jak hodlá postupovat. Tento článek se snaží nastínit záměr Ruska, aby poskytl základ pro plánování, jak může být jeho plán narušen. Nastínění ruského záměru a kapacity nepředstavuje hodnocení, pokud jde o pravděpodobnost jeho úspěchu.

Ruské strategické cíle

Rusko si stále udržuje strategický cíl přivodit podrobení Ukrajiny. Nyní věří, že vyhrává. Podmínky kapitulace, které v současnosti navrhuji ruští zprostředkovatelé, zahrnují, že Ukrajina postoupí území již pod ruskou kontrolou spolu s Charkovem a v některých verzích Oděsou; souhlas s nevstoupením do NATO; a zachování hlavy státu schválené Ruskem. Jediný významný ústupek, který Rusko navrhuje, je, že to, co z Ukrajiny zbude, může vstoupit do EU.

Proces, kterým chce Rusko dosáhnout tohoto výsledku, má tři fáze. První vyžaduje pokračování tlaku po celé délce ukrajinské fronty za účelem vyčerpání munice a rezerv personálu Ozbrojených sil Ukrajiny (AFU). Souběžně s tímto úsilím mají ruské speciální služby za úkol zlomit odhodlání mezinárodních partnerů Ukrajiny pokračovat v poskytování vojenské pomoci. Jakmile bude vojenská pomoc výrazně omezena tak, že se zásoby ukrajinské munice vyčerpají, Rusko hodlá zahájit další útočné operace s cílem dosáhnout významných – i když pomalých – zisků na bojišti. Tyto zisky mají být poté použity jako páka proti Kyjevu k vynucení kapitulace za ruských podmínek. Plánovací horizont pro realizaci těchto cílů, který poskytuje základ pro tvorbu ruských sil a průmyslové výstupy, je takový, že vítězství by mělo být dosaženo do roku 2026.

Je životně důležité si uvědomit, že ruské cíle se mohou s úspěchem rozšiřovat, a vzhledem k tomu, že Kreml porušil téměř všechny významné dohody jak s Ukrajinou, tak s NATO, neexistuje žádná záruka, že i kdyby Rusko dostalo z jednání, co chtělo, nebude se o to následně snažit. fyzicky okupovat zbytek Ukrajiny nebo se nechat povzbudit k použití síly jinde.

Ruská vojenská kapacita

Ruská armáda začala v roce 2023 s vysoce dezorganizovanými silami na Ukrajině zahrnujícími přibližně 360 000 vojáků. Do začátku ukrajinské ofenzivy v červnu 2023 se tento počet zvýšil na 410 000 vojáků a byl stále organizovanější. V létě 2023 Rusko zřídilo výcvikové pluky podél hranic a na okupovaných

územích a po vzpouře Wagnerových sil se snažilo své jednotky standardizovat, čímž nabouralo předchozí trend směrem k soukromým armádám. Na začátku roku 2024 měla ruská operační skupina sil na okupovaných územích 470 000 vojáků.

Zatímco kvalita ruských sil se pravděpodobně nezvýší, pokud Ukrajinci udrží značnou úroveň opotřebením v rámci sil, Rusové budou schopni udržet stabilní tempo útoků po celý rok 2024.

Ruské síly se vrátily nad úroveň praporu k tradičnímu sovětskému pořadí bitvy pluků, divizí a armád kombinovaných zbraní, ale byly výrazně změněny pod úrovní pluku. Prapory jsou organizovány jako liniové a bouřkové prapory a mají tendenci operovat ve skupinách rot, které bojují v malých, rozptýlených oddílech. To odráží nejen přizpůsobení se podmínkám na bojišti, ale také nedostatek vycvičených důstojníků schopných koordinovat větší formace, přičemž značná část nižších ruských důstojníků je v současné době povyšována z hodností a absolvuje zhuštěný důstojnický výcvik, někdy až dvouměsíční.

Ruská skupina sil nadále utrpěla značné ztráty, ale stále roste. Operace ve větším měřítku umožňuje ruské armádě přijmout opatření, která zaručí integritu přední linie. Jednotky mohou být obecně otočeny mimo linii, jakmile utrpí až 30 % ztrát – bod, kdy jsou považovány za neúčinné – a poté jsou regenerovány. I když v současné době neprobíhá žádná rozsáhlá ofenzíva, ruské jednotky mají za úkol provádět menší taktické útoky, které Ukrajině způsobí minimálně trvalé ztráty a umožní ruským silám obsadit a udržet pozice. Rusové si tak udržují soustavný tlak na řadu bodů. Přestože aspirace ruské armády na zvýšení počtu osob na 1,5 milionu lidí nebyla realizována, náboráři v současné době dosahují téměř 85 % svých přidělených cílů pro najímání vojáků pro boj na Ukrajině. Kreml proto věří, že dokáže udržet současnou míru úbytku do roku 2025.

Pokud jde o bojovou techniku, ruská skupina sil drží přibližně 4 780 sudových děl, z nichž 20 % je samohybných; 1 130 MLRS; 2 060 tanků; a 7 080 dalších obrněných bojových vozidel, sestávajících především z MT-LB, BMP a BTR. Ty nadále podporuje 290 vrtulníků, z toho 110 útočných a 310 rychlých. Tyto sady vybavení jsou omezené v tom, jak je lze využít kvůli nedostatku munice, zejména pro klíčové druhy, jako jsou 220mm vícenásobné odpalovací raketové systémy (MLRS) a kolísavá dostupnost 152mm munice. Některé soupravy, jako je rychlý vzduch, jsou omezeny dostupností pilotů s dostatečnými zkušenostmi pro provádění klíčových misí. Ztráty ruských leteckých posádek – včetně sestřelených operátorů v Il-20 Coot a A-50U Mainstay – dosahují 159 osob, což vzhledem k nerovnoměrnosti letových hodin u ruských letek představuje vážnou ztrátu schopností. Ruské vzdušné síly (VKS) však mohou pokračovat ve výrazném náletu a dodávat záložní munici. Celkové hodnocení je, že zatímco kvalita ruských sil se pravděpodobně nezvýší, pokud AFU dokáže udržet značnou úroveň opotřebením napříč jednotkami, Rusové budou schopni udržet stabilní tempo útoků po celý rok 2024.

Ruská průmyslová kapacita

Pokud jde o kapacitu ruského průmyslu podporovat probíhající operace, Rusko výrazně zmobilizovalo svůj obranný průmysl, zvýšilo směny a rozšířilo výrobní linky ve stávajících zařízeních a také uvedlo dříve zakonzervované závody zpět do provozu. To vedlo k výraznému zvýšení produkce. Například Rusko dodává svým silám ročně přibližně 1 500 tanků spolu s přibližně 3 000 bojovými obrněnými vozidly

různých typů. Podobně vzrostla i ruská výroba raket. Například počátkem roku 2023 byla ruská výroba balistických střel Iskandr 9M723 šest měsíčně s dostupnými zásobami střel 50 municí. Začátkem roku 2024 nejen, že Rusko od léta 2023 každý měsíc používalo značný počet těchto střel, ale zvýšilo své zásoby na téměř 200 balistických střel Iskandr 9M723 a 9M727. Podobný obrázek lze pozorovat u dalších typů jaderných střel, jako je Kh-101.

Navzdory těmto úspěchům čelí Rusko významným omezením v životnosti a spolehlivosti své průmyslové produkce. Například z tanků a jiných obrněných bojových vozidel není přibližně 80 % nové výroby, ale místo toho je renovováno a modernizováno z ruských válečných zásob. Počet systémů držených ve skladech znamená, že zatímco Rusko může udržet konzistentní výkon do roku 2024, začne zjišťovat, že vozidla vyžadují hlubší renovaci do roku 2025, a do roku 2026 vyčerpá většinu dostupných zásob. Vzhledem k tomu, že počet renovovaných vozidel klesá, průmyslová kapacita může jít do výroby nových platform, ale to bude nutně znamenat výrazný pokles vozidel dodávaných armádě.

Rusko výrazně zmobilizovalo svůj obranný průmysl, zvýšilo směny a rozšířilo výrobní linky ve stávajících zařízeních a také uvedlo dříve zakonzervované závody zpět do provozu

Další zranitelností ruských komplexních zbraní, jako jsou rakety, je rozsáhlá závislost na součástkách západních zdrojů. Přestože si Rusko udrželo stálé dodávky nezbytných komponent díky nesoudržnému a lhostejnému přístupu k sankcím přijatým západními státy, koherentnější přístup k boji proti ruskému obrannému průmyslu by mohl narušit zásobovací linky. I se stávajícím chybným přístupem vzrostly náklady na komponenty pro ruský obranný sektor o 30 % a podařilo se mu pouze stabilizovat dodávky, spíše než je rozšířit, a to navzdory mimořádným investicím v tomto směru.

Snad nejvýznamnějším omezením pro Rusko je však výroba munice. Aby ruské ministerstvo obrany (MO) dosáhlo svého cíle dosáhnout v roce 2025 významných územních zisků, vyhodnotilo průmyslový požadavek na výrobu nebo zdroj přibližně 4 milionů 152mm a 1,6 milionů 122mm dělostřeleckých granátů v roce 2024. Ruský průmysl oznámil Ministerstvo obrany očekává, že zvýší produkci 152mm nábojů z přibližně 1 milionu nábojů v roce 2023 na 1,3 milionu nábojů v průběhu roku 2024 a za stejné období vyrobí pouze 800 000 nábojů 122mm. Ruské ministerstvo obrany se navíc nedomnívá, že dokáže v následujících letech výrazně zvýšit výrobu, pokud nebudou zřízeny nové továrny a nebude investováno do těžby surovin s dodací lhůtou delší než pět let.

To znamená, že pro řádné zásobování ozbrojených sil musí Rusko – v krátkodobém horizontu – dále vytěžit své zbývající 3 miliony nábojů skladované munice, i když většina z nich je ve špatném stavu. Aby dále kompenzovalo nedostatek, Rusko podepsalo smlouvy o dodávkách a výrobě s Běloruskem, Íránem, Severní Koreou a Sýrií, přičemž Sýrie je schopna poskytnout pouze kované nábojnice, nikoli kompletní nábojnice. Přestože vstřikování přibližně 2 milionů nábojů ráže 122 mm ze Severní Koreje pomůže Rusku v roce 2024, nevyrovná to výrazný nedostatek dostupné munice 152 mm v roce 2025. Celková ruská dělostřelecká výroba pravděpodobně ustálí na 3 milionech nábojů za rok všeho druhu. – včetně MLRS, která není výše uvažována.

Závěry

Ruská teorie vítězství je věrohodná, pokud se mezinárodním partnerům Ukrajiny nepodaří řádně zajistit zdroje AFU. Pokud však partneři Ukrajiny budou pokračovat v poskytování dostatečné munice a výcvikové podpory AFU, aby umožnili otupení ruských útoků v roce 2024, pak je nepravděpodobné, že by Rusko v roce 2025 dosáhlo významných zisků. Pokud Rusku chybí vyhlídky na zisky v roce 2025, vzhledem k jeho neschopnosti aby se zlepšila kvalita sil pro útočné operace, pak z toho vyplývá, že se bude snažit donutit Kyjev kapitulovat do roku 2026. Po roce 2026 začne opotřebování systémů materiálně degradovat ruskou bojovou sílu, zatímco ruský průmysl by mohl být v tomto okamžiku dostatečně narušen. Vyhlídky Ruska v průběhu času klesají. To by vyžadovalo, aby partneři Ukrajiny prokázali zdání kompetence ve svých opatřeních zaměřených na boj proti ruské obranné mobilizaci, což je i přes jejich dosavadní výkony eminentně možné.

Přijetí přístupu, jehož cílem je zajistit ukrajinský odpor do roku 2025, nejenže podkopává kremelskou teorii vítězství, ale také poskytuje dostatek času k zavedení racionálního mobilizačního a výcvikového procesu pro AFU tak, aby mohla začít kvalitativně překonávat ruské síly, i když ty druhé nadále zvětšovat celkovou velikost. To je zásadní pro vytváření příležitostí k dalšímu ohrožování pozice Ruska, a tím k tomu, aby Rusko nejen usilovalo o jednání, ale aby skutečně vyjednalo ukončení války za podmínek příznivých pro Ukrajinu. Nyní není čas vyhovět tomu, jak Kreml chápe válečnou trajektorii.

Názory vyjádřené v tomto komentáři jsou autory a nepředstavují názory RUSI ani žádné jiné instituce.

Máte nápad na komentář, který byste nám chtěli napsat? Pošlete krátký návrh na commentaries@rusi.org a my se vám ozveme, pokud to bude odpovídat našim výzkumným zájmům. Kompletní pokyny pro přispěvatele naleznete [zde](#) .

Copyright 2024 | Royal United Services Institute for Defense and Security Studies | RUSI je registrována jako charitativní organizace v Anglii a Walesu - Číslo charity: 210639 | DIČ: GB752275038